

Mahhetus.

Üks safs tahtis ennesele isse emma tahtmissee járrele üht pool-keend munna keta, wõttis uri taskust, et mitte üllearro keta. Agga sel filmapilgul jäi ta mõttede sisse, ja kui ta sõbber kõki läks, näggi ta safsa koffaks, munna peus, watas holega ta peale, uur kees tassel.

Ei so filmadega.

Peter olli parrajatte lounel, suur kuhjaga pudro wagen ees, kui naber Juhhan tappa astus. „Tulle katsu ka meie pudro”, ütles Peter. — „Olle terve”, ütles Juhhan, „jubba ma sõin foddo, agga nattuke tahhan ommeti elpida”. Istus laua äre, elpis ni holega, et kuhjaga wagen varsi tühhi olli. Peter panni immeeks ja olli pahhane, tousis püstti, lõi lahke näoga agga pahha maoga temma õlla peale ja ütles: „Kas sa tead, naber, teinekord so meil ja elbi foddo”.